

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

# UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrunl: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

Nr 22 (1126)

Otrdien, 1958. g. 18. februārī

9. gads

## Pavasaris negaidīs — Līvānu rajona kolhozu slaucēju sanāksme

### tam jāgatavojas laikus

Lai sekmīgi un laikā paveiktu pavasara lauku darbus, jau tagad jābūt daudz padarītam un daudz priekšdarbu vēl jāveic gan kolhozu darbarūkiem, gan mašīnu-traktoru stacijai. Protī tautas paruna saka: „Sējas laikā nokavēta viena diena, rudenī ražas nogatavošanos ieildzina par vienu nedēļu“.

Sevišķi labi tagad jāgatavojas lauku darbiem, jo aizvadītajā rudenī uzarta zeme pavasara sējai tikai par 52 procentiem no plāna, pie tam no plānotās ziemāju sējumu platības pārmērīgā mitruma dēļ netika iesēti 1095 ha ziemāju.

Ja pasekojam, kā gatavojas pavasara sējai mūsu rajona kolhozi, tad jāsaka, ka panākumi nav iepriecinoši. Kulšanas darbus jau nobeiguši visi rajona kolhozi, bet pavasara sējai graudaugu atbērts tikai par 91 procentu. Tādos kolhozos kā Kaļiņina vārdā nosauktajā (agronome b. Erenfelde) graudaugu sēklas atbērtas tikai par 32 procentiem, Vorosiļova vārdā nosauktajā (agronome b. Putāne) — par 73 procentiem. Tāds pat stāvoklis arī lauksaimniecības arteļos „Molodaja gvardija“, „Gaisma“, „Ziedošā vārpa“ un citos.

Vēl sliktāks stāvoklis rajona kolhozos ir ar ilggadīgo zālāju sēklām, kuru atbērts tikai par 35 procentiem. Protams, atsevišķu kolhozu vadītāji kā Staļina vārdā nosauktajā „Sarkanais karogs“ sapratuši, kādas grūtības pavasarī sagādā samēklēt dārgās ilggadīgo zālāju sēklas, tādēļ viņi izaudzējuši plānotās pašu saimniecībā vajadzīgās sēklas, bet kolhoza „Darbs“ nav neviena centnera. Nepiedodāmi arī zālāju sēklu audzēšanas kolhozam „Padomju Latvija“, kur no plānotā sēklu daudzuma sagatavots tikai 30 procentu.

Ļoti sliktāks stāvoklis rajona kolhozos ir ar sēklas materiāla kondiciju. No vajadzīgās graudaugu sēklas līdz izsējas kondīcijai sagatavoti tikai 15 procenti. Arī linsēklu materiāls kondicēts par 30 procentiem no vajadzīgā daudzuma. Ļoti bezatbildīga attieksme ir vērojama no kolhozu lauksaimniecības speciālistu puses.

Kolhozos ir sastādīti lauksaimniecības ražošanas plāna kopsavilkumi 1958. gadam. Jau tagad jāzina katram lauksaimniekam, kā jāveic darbus, lai laikā varētu veikt vajadzīgos priekšdarbus, kā organizāciju mēslojumu izvešanu uz lauka. Jāpiezīmē, ka organisko mēslojumu izvešana uz lauka šoziem noris neapmierinoši. Ja kolhozi „Zelta vārpa“ un „Brīvais zemnieks“ izveduši uz lauka organisko mēslojumu pāri par tūkstots tonnām, tad kolhozi Leņina vārdā nosauktais, Kaļiņina vārdā nosauktais, „Draudzīgais maijs“ nav pat uzsākuši vešanu. Kaļiņina vārdā nosauktajam kolhozam pat vairākas nedēļas stāv Nīcgales stacijā neizvestas ap 100 tonnas minerālmēslu. Jājautā, vai šo kolhozu vadītāji domā par lauksaimniecības kultūru ražu celšanu šogad?

Lielākajā daļā rajona kolhozu vēl nav domāts par lauksaimniecības inventāra remontu pavasara lauku darbiem.

Rajona paterētāju biedrība nav nodrošinājusi kolhozu prasības pēc tik ļoti vajadzīgām kalēju ogļēm, tām remontu daļām, kas iet caur paterētāju biedrību, kā arī zirgu aizjūgiem, fileu un tamlīdzīgi. Arī lauku apgādes noliktavas vadītājam b. Vindulim laikus jāgatavo vajadzīgais daudzums remonta daļu lauksaimniecības mašīnu remontam. Viens no galvenajiem šīs dienas uzdevumiem ir kolhozu priekšsēdētājiem, lauksaimniecības speciālistiem un MTS vadītājiem novērst šos trūkumus un savlaicīgi sagatavoties pavasara lauku darbiem.

Š. g. 15. februārī rajona kultūras namā pulcējās slaucējas no visiem rajona kolhoziem, lai rezumētu sasniegtos, dalītos darba pieredzē un uzņemtos jaunas sociālistiskās saistības.

Referēja MTS galvenā zootehniķe b. Špukute.

Uzņemtas saistības 1957. gadā izpildīja tikai kolhozi „Nākotne“, „Brīvais zemnieks“, „Uzvara“, „Sarkanais karogs“, „Gaisma“, „Cīņa“, Staļina un Čapajeva vārdā nosauktie. Citi kolhozi savas saistības nav izpildījuši. — Lūk, tāpēc, — teica b. Špukute, — visumā pa rajonu sociālistiskās saistības 1957. gadā izpildītas tikai par 96,3 procentiem.

Vairākos rajona kolhozos zemā piena lopu produktivitāte izskaidrojama ar to, ka mājlopi vēl joprojām ziemā nav nodrošināti ar augstvērtīgu lopbarību, nav kultivētu ganību vasarā, nav pārtraukta zaļā konveijera,

nepilnvērtīga jaunlopu ēdināšana un gandrīz pilnīgs šķirnes izkopšanas darba trūkums.

Tālāk biedre Špukute sīki pakavējās pie kolhozu — pirmrindnieku un labāko slaucēju darba metodēm un aicināja visas slaucējas strādāt tā, lai šogad gūtu uzvaru sociālistiskā sacensībā ar Krustpils un Preiļu rajoniem, izslaucot 2300 kg piena no katras gov.

Darba pieredzē dalījās labākās slaucējas — Emīlija Švirkste, Franciska Ancāne, Biruta Brūvere, Anna Rudzīte un citas.

Savā darba pieredzē dalījās arī uz sanākumiem ielūgtās labākās Preiļu rajona slaucējas Tekla Sermule un galvenā zootehniķe Vilma Gavare.

Līvānu rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komitejas un LKP rajona komitejas ceļojošos vimpļus un naudas prēmijas saņēma kol-

hoza „Nākotne“ labākā slaucēja Emīlija Švirkste par iegūtajiem 3626 kilogramiem piena no katras gov, Staļina vārdā nosauktā kolhoza labākā slaucēja Paulīne Kalvāne par 3254 kilogramu lielu piena izslaukumu no katras gov, kolhoza „Brīvais zemnieks“ slaucēja Franciska Ancāne, kas no katras gov izslaukusi 3014 kilogramu piena, Čapajeva vārdā nosauktā kolhoza labākā slaucēja Leontīne Aiduka — no katras gov izslaukusi 2794 kilogramu piena un kolhoza „Uzvara“ slaucēja Helēna Rāzna, kas no katras gov izslaukusi 2728 kilogramu piena.

Par piena izslaukumu kāpināšanu vēl tika apbalvotas 25 slaucējas.

Sanāksmes dalībnieki pieņēma Līvānu rajona slaucēju sociālistiskās saistības 1958. gadam, ko arī publicējam zemāk.

### Līvānu rajona slaucēju sociālistiskās

## SAISTĪBAS

### 1958. saimniecības gadam

Realizējot PSKP XX kongresa vēsturiskos lēmumus un tiem sekojošos partijas un valdības lēmumus par lauksaimniecības ražošanas tālāku attīstību, padomju tauta guvusi ievērojamus panākumus. 1957. gadā lopkopības darbinieki spēruši lielu soli uz priekšu izpildot partijas un valdības izvirzīto uzdevumu — panākt ASV piena, gaļas un sviesta ražošanā uz katru iedzīvotāju.

Piena ražošanā Padomju Savienība pašlaik sasniegusi apmēram 95 procentus no piena ražošanas apjoma Amerikas Savienotajās Valstīs. Šī lielā uzdevuma izpildē savu ieguldījumu devuši arī mūsu republikas un rajona lopkopības darbinieki.

Mūsu republikā uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes saražots 444 centneri piena, tāpēc esam ieņēmuši pirmo vietu savienoto republiku vidū.

Mūsu rajonā 1957. gadā piena ražošana uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes palielinājusies par 31 procentu.

Mēs, rajona slaucēju sanāksmes dalībnieki, atsaucoties PSKP CK un PSRS Ministru Padomes Aicinājumam visiem kolhozniekiem, MTS un sovhozu darbiniekiem un lauksaimniecības speciālistiem, 1958. gadā uzņemamies sekojošas saistības:

1. Panākt vidējo piena izslaukumu pa rajonu ne mazāku kā 2300 kilogramu no

gada gov, kas uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes sastādīs 220 centnerus piena. Mēs cīnīsimies par ilggadīgo ganību ierīkošanu katrā kolhozā, celsim kukurūzas ražību un palielināsim tās sējumu platības skābarībai, katrā kolhozā ierīkosim piefermas laucīņus, kurus apsēsīm ar kukurūzu, lopbarības kāpostiem un citām lopbarības kultūrām.

2. Atsevišķi kolhozi uzņemas: lauksaimniecības arteļis „Nākotne“ no katras gov iegūt 3200 kilogramu lielu piena izslaukumu, jeb uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes 446 centneri.

3. Staļina vārdā nosauktais kolhozs uzņemas iegūt no katras gov 3000 kilogramu lielu piena izslaukumu jeb pārrēķinot uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes 335 centnerus piena.

4. Lauksaimniecības arteļis „Darbs“ — iegūt 2500 kilogramu lielu piena izslaukumu no katras barības gov jeb uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes — 390 centnerus.

5. Lauksaimniecības arteļis „Zelta vārpa“ no katras barības gov izslaukt 2500 kilogramu piena jeb 359 centneri uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes.

6. Lauksaimniecības arteļis „Brīvais zemnieks“ no katras barības gov izslaukt 2600 kilogramu piena jeb 325 centneri uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes.

7. Čapajeva vārdā nosauktajā kolhozā no vienas barības gov iegūt 2600 kilogramu piena vai 308 centnerus uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes.

8. Slaucējas-pirmrindnieces apņemas vēl plašāk izvērst sociālistisko sacensību un no katras gada gov iegūt sekojošus piena izslaukumus:

Švirkste Emīlija 4000 kg — kolhozs „Nākotne“,

Grandāne Tekla 4000 kg — kolhozs „Nākotne“,

Romanovska Natālija 4000 kg — kolhozs „Nākotne“,

Cirsenece Genovefa 3500 kg — kolhozs „Nākotne“,

Kalvāne Paulīne 3500 kg — Staļina v. n. kolhozs,

Lielojure Tekla 3500 kg — Staļina v. n. kolhozs,

Lielojure Anna 3500 kg — Staļina v. n. kolhozs,

Postulujāne Marija 3200 kg — Staļina v. n. kolhozs,

Ancāne Franciska 3300 kg — kolhozs „Brīvais zemnieks“,

Rāzna Helēna 3000 kg — kolhozs „Uzvara“,

Aiduka Leontīne 3000 kg — Čapajeva v. n. kolhozs.

9. Aicinām visas slaucējas un citus rajona lopkopības darbiniekus, MTS mehanizatorus, lauksaimniecības speciālistus 1958. gadā izvērst aktīvu darbu par tālāku lopkopības produktu ražošanas palielināšanu un izsauceam uz sociālistisko sacensību Krustpils un Preiļu rajonu slaucējas.

Saistības pieņemtas rajona slaucēju sanāksmē 1958. gada 15. februārī

1958. g.

16.

marts

Līdz PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām

palikušas 26 dienas

# Lopkopība lauksaimniecības artelī «Cīņa» ievirzās pareizā gultnē

Ilgus gadus kolhozs „Cīņa” bija viens no atpalikušākajiem rajonā lopkopības ziņā. Valdes vīri vienmēr ar to samierinājās, aizbildinoties, ka kā gan „Cīņa” var sacensties ar pārējiem rajona kolhoziem, ja tam nav ne dabisko pļavu, ne ganību.

1956. gadā vidējais piena izslaukums no vienas govīs sastādīja 976 litri. Tas taču smieklīgi! Arī cūkkopība deva kolhozam niecīgus ienākumus, kaut gan tās attīstību pļavu un ganību trūkums iespaidot nevar. Tātad, vaina lopkopības attīstībā bija jāmeklē citur.

Interesantus rādītājus piena ieguvē kolhozs „Cīņa” saņiedza 1957. gadā, iegūstot vidēji izslaukumu no vienas gada govīs 1759 litri piena, bet labākās kolhoza slaucējas Biruta Brūvere un Zelma Ormane izslauca ap 2100 litri piena no vienas govīs. Uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes kolhozs „Cīņa” 1957. gadā ieguva 146 centnerus piena pret 88 centneriem 1956. gadā. Tātad, gada laikā gandrīz divkārtots piena izslaukums. Arī ienākumi no cūkkopības 1957. gadā gandrīz divkārtotās, salīdzinot ar 1956. gadu.

Ar ko tad kolhozs „Cīņa” sāka lopkopības kāpinājumu? Vispār pastāvošais uzskats ir, ka jāskatās ar stabilitāti lopbarības bāzes radīšanu, to neviens necenšas arī noliegt, tomēr kolhozā „Cīņa” sākuma punkts bija cits. 1957. gada sākumā kolhoza valde

izstrādāja pļavu papildmaksas sistēmu atkarībā no produkcijas ieguves kolhoza slaucējam un cūkkopēm, tāpat neaizmirstot arī brigādes vadību. Bez šīs papildmaksas naudā noteica arī vienreizējās prēmijas labākajām lopkopējām. — Bez šaubām, šī lopkopēju materiālā ieinteresētība pozitīvi ietekmēja arī lopbarības bāzes radīšanu, ganību uzlabošanu un citus lopkopības attīstības faktorus.

Agri pavasarī tika izdarīta ganību virsmēslošana. Slaucējas uzņēmās saistības piefermas dārziņu kopšanā. Vasarā karstajam ganību periodam tika padomāts par piebarošanu no rokām ar zaļbarību. Slaucējas pašas aktīvi stāvēja savu pamatoto prasību sardzē. Ne vienreiz vien bijušais arteļa valdes priekšsēdētājs b. Melderis un brigadieris b. Ormanis atradās viņu ielenkumā, kad lopiem pietrūka barības, bija sliktas ganības un ne reizes no šī ielenkuma netika izlaisti, kamēr netika dots pozitīvs solījums. — Pamēģini tikai šādu solījumu neizpildīt! Ne vienreiz vien slaucējas organizētā veidā, nezaicinātas, leradās valdes sēdē ar pamatotām prasībām.

Šogad slaucējas apņēmās no gada govīs izslaukt vidēji 2300 litru piena no katras. Nav šaubu, ka to viņas arī izdarīs, jo govīs patreiz atrodas labākā miesas stāvoklī nekā iepriekšējā ziemā un barības deva arī maz-

liet lielāka, arī piena produktivitāte ceļas.

Izstrādāta jauna papildmaksas sistēma, kas nodrošina vēl augstāku lopkopes izstrādes dienas apmaksu. Arī kolhoza valde daudz domā par turpmāku lopbarības bāzes radīšanu. Šogad kolhozam netrūks sava ābolīņa sēklu, kā tas bija iepriekšējos gados. „Esmu padomājis arī par kultivētu ganību un aploku ierīkošanu,” saka kolhoza brigadieris b. Ormanis. Bez tam lielu atvieglinājumu saņems šogad lopkopes pēc liellopu kūts mehanizēšanas.

Arī cūkkopībai šogad jāklūst par ienesīgu saimniecības nozari, jo savas lopbarības šim nolūkam mums šogad ir vairāk, tāpat vairāk saņemam arī no valsts. Esam nolēmuši no pavasara mēnešiem sīvēnus tirgū nelaist, bet atlikt visus bekonu nobarošanai. Praktizēsim arī bekonu nobarošanu ārpus kolhoza cūkkopējiem uz brīvu līgumu pamata.

Pagaidām mūsu lopkopības rādītāji, salīdzinot ar rajona pirmrindas lopkopības kolhoziem, vēl zemi, bet tempi pietiekoši, lai divos trijos gados mēs tos panāktu.

P. Zurza,  
kolhoza „Cīņa” partijas  
pirmorganizētājas sekretārs



## Ērta, laba un saimnieciska



Labas autotransporta novietnes paldzina transporta ekspluatācijas laiku un izslēdz jebkādas iespējas nedisciplinētiem šoferiem mašīnas izmantot savtīgas nolūkos.  
Attēlā: rajona rūpkombināta jaunā garāža.

## Gatavojas rudens linu ražas saņemšanai

Līdz šim kolhozā „Strauts” linu mērcēšanai nebija vajadzīgo mārkus, kādēļ daļēji lini tika mērkti Atašas upē un bija gadījumi, kad upes pārplūšanas dēļ iemērktie lini gāja zudumā.

Lai šādu nesaimnieciskumu kolhozā likvidētu, tagad katrā brigādē linu mērcēšanai

ierīko—rok mārkus. Mārku rakšanas darbus uzņēmies Daugavpils MMS 9. brigādes melioratoru grupa ar eskavatoru OM 202. Deviņi tādi mārkus izrakti I brigādē. Patreiz mārkus rakšanas darbus veic 2. laukkopības brigādē.

M. Frelvalds

## Labo ceļus pašu spēkiem

Katrs, kam gadījies braukt uz kolhozu „Druva”, labi atceras, cik sliktā stāvoklī atrodas vienīgais ceļš, kas aizved uz kolhoza centru un tālāk uz brigādēm. Tāpēc arī kolhoza „Druva” ļaudis nolēma izremontēt ceļu saviem spēkiem, izmantojot Dubnas krastos esošos akmeņus. Kolhoza valde noteica tādu darba apmaksu, kas ieinteresētu visus kolhozniekus aktīvi piedalīties ceļa remonta darbā.

Tagad katru dienu akmeņu izvešanā uz ceļa piedalās 15—20 pajūgi. Darbu kolhoza valde organizē tā, lai ceļa

remonta darbi nekavētu kūtsmēslu izvešanu, linu apstrādāšanu, sēklas sagatavošanu pavasara sējai un citus darbus.

Pašlaik kolhoznieki jau izveduši uz 4 km liela ceļa gabala apmēram 600—700 m<sup>3</sup> akmeņu un radžu. Remonta darbā aktīvi piedalās visi kolhoznieki, bet vislabākie panākumi ir kolhoza būvbrigādei un III kompleksās brigādes ļaudīm. Akmeņu izvešanu uz ceļa, izmantojot labo ziemas ceļu, kolhoznieki pabeigs jau šīnī mēnesī.

K. Neicgalis

## Par godu Ļeņina komjaunatnes XIII kongresam

Rēzeknes linu fabrikas komjaunieši un jaunieši stājusies darba sardzē par godu Ļeņina komjaunatnes XIII kongresam. Sacensības priekšgalā izvirzījusies garo šķiedru šķīrotāja komjauniete Olga Mickēviča. Viņas izstrāde—180—200 procentu dienā.

Attēlā: Olga Mickēviča darbā.

LTA fotohronika

## Nostiprinās skolu saites ar kolhoziem

Pēdējā laikā kultūrmasu darbs uzlabojies vairākos rajona kolhozos, skolas uzņēmās šefību par jaunlopu fermām (Rudzētu vidusskola), lielāku uzmanību skolas sākušas pievērst kolhozu klubiem un sienas avīzēm, izvestas pārrunas ar kolhozniekiem un izgatavota uzskatāmā agitācija (Līvānu I vidusskola) utt.

Starp tām rajona skolām, kas pēdējā laikā ievērojamu palīdzību sniegušas kolhozam, jāmin Jersikas 7-gadīgā skola. Lai labāk uzturētu sakarus ar Čapajeva vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa lopkopjiem, skolotāji kopīgi ar pionieriem uzņēmās šefību par vairākām kolhoza fermām. Regulāri pārrunas ar lopkopjiem izved skolotājas Bikauniece, Indāne, Gaiduka u.c. Arī uzskatāmo agitāciju palīdz izgatavot skolotāji.

Skolotājas Annas Vingres, Helēnas Vingres un vecākās pionieri vadītājas b. Indānes vadībā aktīvu darbību uzsaucis kolhoza mākslinieciskās pašdarbības kolektīvs. Nesen Jersikas skolā notika lopkopjiem veltīts vakars, kurā pēc interesantām pārrunām lopkopes noskatījās daudzus rūpīgi sagatavotus priekšnesumus. Viencēlienu „Dzīves

sikumi” (dramatisko kopu vada skolotāja H. Vingre) uzveda kolhoza pašdarbnieki, bet plašo dziesmu repertuāru bija palīdzējusi sagatavot b. Indāne, kas aktīvi vada vokālo ansambli kolhozā.

Jāatzīmē, ka visu skolotāju nedalītu atzinību guva kolhoza pašdarbnieku izpildījumā sniegtās tautas dejās, kuru rūpīgā sagatavošanā un apdarē daudz palīdzības sniedza skolotājas Anna Vingre un Helēna Vingre, kas, neskatoties uz sniegtajiem un tumsu, daudzreiz vēlu vakarā mēroja vairāku kilometru attālo ceļu uz kolhoza centru, kur bieži notika deju mēģinājumi.

Jersikas 7-gadīgās skolas skolotāju kolektīvs pareizi izpratis, ka jautājums par lopkopības produktivitātes paaugstināšanu kolhozos cieši saistīts ar kultūrmasu darbu un nav iedomājams bez tā. Šī darba plašāka izvērsšana palīdzēs kolhoziem ātrāk veikt grandiozos visas tautas uzdevumus—panākt ASV lopkopības produktu ražošanā uz katru iedzīvotāju. Pēdējais laiks Jersikas skolas paraugam sekot Līvānu otrai vidusskolai un citām rajona skolām, kur šis darbs vēl vāji izvērstas.

Z. Rumba

## Vīniem dziesma tikpat tuva kā darbs

Latviešu tauta vienmēr mīļojusi jauku skaistu dziesmu. Ne tikai atpūta, bet arī darbs tai ir saistīts ar dziesmām. „Ar dziesmiņu druva gāju, drīz darbiņu padarīju”, teic senā latviešu tautas dziesma.

Arī spirta rūpnīcā bieži skan skaļas dziedātāju balsis. Šeit daudzi strādnieki, kalpotāji, inženier-tehniskie darbinieki un citi sapulcējas katru otdienu un piektdienu, lai pielietu sava sarkanā stūrīša telpas ar vijīgām, skaistām dziesmām. Šis koris pagājušajā gadā guvis labus panākumus un izvirzījies par labāko rajonā. Un patiesi, klausoties tā izpildītajās dziesmās, katru pārņem patīkama sajūta, jo ar diriģenta b. Dauksta palīdzību dziedājums ir kļuvis izjūsts, izteiksmīgs?

Kas tad ir tie, kas skatī skandina dziesmu?

Jau pašā sākumā jāatzīmē kora vadītāja b. Zvagule, kura ir netikai tā aktīva dalībniece, bet arī organizētāja. Tāpat kā viņa, arī citi dziedātāji — bb. Grase, Freimane, Urbāne, Jenovs, Šolks, Vaivads un citi rod sevī jaunus spēkus un pacietību, lai arī šajā gadā noturētu godpilno pirmo vietu rajonā.

Jāatzīmē, ka paši aktīvākie kora dalībnieki ir arī rūpnīcas labākie strādnieki — bb. Krodzīnieks, Zāgere, Boreiko un citi. Cik patīkami noraudzīties uz tādīem cilvēkiem, kam kolektīva intereses ir pirmā vietā, bet cik nepatīkami redzēt tos, kas vienmēr un visur cenšas uzstādīt savu personīgo „es”.

To, piemēram, gribu attiecināt uz rūpnīcas strādnieci b. Liepnieci, kura ir nedisciplinēta ne tikai korī, bet arī darbā. Vēl ļoti maz ar kolektīva interesēm rēķinās rūpnīcas strādnieki-komjaunieši (bb. Mihailovska un Melderis, kas pretēji komjaunatnes statūtiem ļoti pasīvi piedalās rūpnīcas sabiedriskajā dzīvē, vai arī piedalās tikai tad, kad ir labā garastāvoklī. Jā, labi gan nu tas nav, tāpēc turpmāk šiem jauniešiem novēlēsīm, lai tās labais garastāvoklis viesojas pie viņiem pēc iespējas biežāk, lai jau nākošajos priekšstāvošajos koncertos mēs varētu mūsu klausītājus apmierināt pēc labākās sirdsapziņas.

T. Šteinbergs

Redaktore H. JEROFEJEVA